

der er paalagt offentlige Hverb, der medføre Rejser over Statsbanerne, eller hvis Virksomhed delvis er knyttet til Statsbanernes Interesser." Der vil det ærede Medlem kunne se en Medegørelse — ganske vist uden Navns Nævnelser — for, at Fribilletter udddeles i en betydelig Udstrækning ud over det Antal, der udtrykkelig er nævnt i Betænkningen, hvor der er Medegørelse for, hvem der modtager disse Billetter. Men har det ærede Medlem andre supplerende Oplysninger, saa gentager jeg, at jeg mener, det er rigtigt, at det ærede Medlem er Tolk for sine egne Erfaringer og Anskuelser paa dette Punkt. Overfor det ærede Medlem fra Nords (C. Ravn) skal jeg tillade mig en kort Bemærkning. Det ærede Medlem udtalte sig meget stærkt imod de høje Lønninger, der vare normerede til enkelte af de ved Statsbanerne ansatte Personer, men det interesserede mig dog at høre, at det ærede Medlem angav Tallet til 5 Personer. Jeg formoder ogsaa, at den ærede Rigsdagsmand har sigtet til de Lønninger, der ere normerede for Generaldirektøren, de 4 Direktører og den komiterede. Jeg skal dertil bemærke, at Flertallet ikke har tiltraadt disse Forslag til de nævnte Lønninger alene af den Grund, at enkelte af disse Lønninger allerede nu administrativt ere normerede, men Hovedgrunden for Flertallet til at tiltræde Forslaget for de 4—5 højere stillede Personer er den, at vi mene, at der netop i disse Stillinger kræves ikke blot faglig Uddannelse, men ogsaa særlige Kvalifikationer for de Mænd, der skulle have den øverste Ledelse af disse store Foretagende, og det har været Udvalgets Ønske, at det maatte være muligt for Administrationen at knytte dertil de dygtigste og bedste Kræfter, der til enhver Tid maatte findes i Landet, fordi jeg tror, at det betaler sig at lønne disse saa Mænd godt, naar det er muligt at skaffe Mænd ind i disse Stillinger, der kunne drive Statsbanerne baade paa en økonomisk og praktisk Maade. Jeg tror, at de forøgede Lønninger let indvindes ved en dygtig Ledelse af Statsbanedriften. Det er en af Grundene, hvorfor Udvalgets Flertal har tiltraadt Indstillingen, og da det, som sagt, kun gælder 4—5 Poster, er det ikke nogen større Byrde, vi have at tage paa vore Skuldre, end at vi kunne bære den tilligemed det øvrige, der har været læstet paa os i denne Sag.

Jens Buus: Det var da saa naturligt, at jeg mente, at den ærede sidste Taler, som er Formand i Udvalget (Bernsen), og som har tilladt sig den Specialitet ved

Siden af Ordføreren, der ellers røgter sit Hverb særdeles godt, at komme ind paa dette Fribillets spørgsmål — at jeg mente, at dette ærede Medlem, som havde begyndt paa denne Sag, vilde udtale sig saaledes, at de Medlemmer, som ikke have været Medlemmer af Udvalget, og som ikke i nogen Maade eller paa langt nær ere saaledes inde i det Forhold, som dem, der ere Medlemmer af Udvalget, ikke behøvede at blande sig i Diskussionen. Jeg skulde gerne have tiet stille første Gang, naar det ærede Medlem havde nævnt det, jeg sigtede til. Det er mig ganske vist nærværende, at der staar en Meddelelse i Betænkningen om Fribilletter, men det slaar ingenlunde til. Man kan nok forstaa, at inden for den Begrænsning kan der være en uhyre Hov Fribilletter, men man kan ikke saa fat paa Antallet efter disse Oplysninger. Derfor vil jeg tillade mig at spørge den ærede Minister: Er det ham bekendt, at der gives Postfunktionærer, i alt Fald her paa Sjælland — jeg taler her ikke om Postfunktionærer, der høre til den rejsende Post, thi for dem er Sagen klar, og der kan man forstaa det — som ikke have det fjerneste med Banen at gøre, mere end f. Eks. enhver Postfunktionær paa ethvert Posthus i en Købstad, men som alligevel have, i alt Fald delvis, Frikort paa Banerne inden for den gamle sjællandske Grænse, der regnes til Nyborg? Thi er det Tilfældet, have vi jo her en helt ny Branche, som slet ikke er sat ind paa Listen eller kunde komme ind under den vedkommende Passus i Betænkningen. Her er det mig nu virkelig i høj Grad imod, at jeg skal rette nogen Vebredelse mod den ærede Minister, thi han har i alt Fald paa det Omraade vist en Liberalitet over for os Syder, som ingen tidligere Minister har vist, og det fremhæver jeg. Men jeg vil dog sige, at naar vi have behandlet denne Sag saa ofte, som vi jo have gjort i Finansudvalget, og naar der udvises et saadant Kniberi over for os 168 Medlemmer af Rigsdagen, og der saa alligevel gives Folk, der ikke have det mindste med Banerne at gøre i nogen som helst Maade, delvis Frikort paa Banerne, saa falder det lidt for Bryttet. Det var det, jeg havde drøftet med den ærede Formand for Udvalget, som jeg jo pligtsthyldigt holdt mig til, og jeg mente derfor, at jeg kunde være bleven skaftet for at nævne det. Men skal det omtalte Forhold bekræfte sig, tænker jeg, at den ærede Minister saa vel som det ærede Ting maa være enig med mig i, at det ser lidt unærligt ud.

Blumhø: Jeg skal ikke opholde Tinget ret længe, men ønsker dog at udtale, at